

Allometryczny wzrost wczesnych stadiów rozwojowych okonia (*Perca fluviatilis*)

Krzysztof Kupren¹, Katarzyna Palińska-Żarska², Sławomir Krejszeff³, Daniel Żarski⁴

¹Katedra Turystyki, Rekreacji i Ekologii, Wydział Nauk o Środowisku, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

²Katedra Ichtiologii, Wydział Nauk o Środowisku, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

³Zakład Akwakultury, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

⁴Zakład Biologii Gamet i Zarodka, Instytut Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności, Polska Akademia Nauk w Olsztynie

Celem badań było określenie allometrycznego wzrostu okonia podchowyanego w systemie recyrkulacyjnym. Larwy okonia pozyskano w wyniku kontrolowanego rozrodu. Zapłodnione taśmy inkubowano w temperaturze 12-14°C. Po wykluciu larwy okonia losowo rozmieszczono w trzech zbiornikach podchowowych o pojemności 150 l. Do 16 dnia po wykluciu (DPW) temperatura wody wynosiła 15°C. Następnie temperaturę wody podniesiono do 20°C. Stosowano fotoperiod 24L:0D. Z każdego zbiornika podchowowego wyławiano po 10 larw ($n = 30$). Od wyklucia do 15 DPW próby ryb pobierano w jednorodnych odstępach czasu. Następnie częstotliwość poboru prób zmniejszono do jednego razu na dwa dni. Larwy umieszczano na szalkach Petriego i fotografowano. Na każdej fotografii mierzono podstawowe proporcje ciała. Wzrost allometryczny każdej cechy wyrażono jako funkcję potęgową całkowitej długości ciała L_t , z punktem przecięcia i wykładnikiem uzyskanym z regresji liniowych na danych przekształconych na log. Uzyskane wyniki wskazują, że najważniejsze zmiany kształtu okonia miały miejsce między 13,95 a 24,06 mm L_t , co można uznać za okres przejściowy między stadiami larwalnym i młodocianym. Wszystkie segmenty ciała, z wyjątkiem długości tułowia i długości ogona, wykazywały dodatni allometryczny współczynnik wzrostu ($b > 1$) przez cały badany okres lub do odpowiedniego punktu przegięcia ze wspólną tendencją do izometrii. Ponadto specyficzne zachowania larw okonia (np. pelagiczny tryb życia) skutkowały niektórymi charakterystycznymi wzorcami allometrycznego wzrostu tylnego regionu ciała, różniące się od większości innych ryb doskonałokostnych. Przedstawiona analiza wzrostu wzmacnia hipotezę priorytetów wzrostu, według której najpierw rozwijają się najważniejsze narządy.